

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/698

z dnia 30 kwietnia 2021 r.

w sprawie bezpieczeństwa systemów i usług wdrażanych, udostępnianych i użytkowanych w ramach Unijnego programu kosmicznego, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii, oraz uchylecia decyzji 2014/496/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ze względu w szczególności na swój wymiar strategiczny, zasięg regionalny i światowy oraz wielorakie możliwości użytkowania Europejski Globalny System Nawigacji Satelitarnej (GNSS) stanowi wrażliwą infrastrukturę, której wdrażanie i użytkowanie mogą wpływać na bezpieczeństwo Unii i jej państw członkowskich.
- (2) W przypadkach gdy sytuacja międzynarodowa wymaga działań operacyjnych Unii oraz gdy funkcjonowanie GNSS może wpływać na bezpieczeństwo Unii lub jej państw członkowskich, lub w przypadku zagrożenia dla funkcjonowania GNSS, Rada powinna zdecydować o niezbędnych środkach, jakie mają zostać podjęte.
- (3) Z tego względu Rada przyjęła decyzję 2014/496/WPZiB ⁽¹⁾.
- (4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 ⁽²⁾ ustanawia Unijny program kosmiczny (zwany dalej „Programem”) i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego (zwaną dalej „Agencją”). Zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia Program składa się z pięciu komponentów: globalnego systemu nawigacji satelitarnej (Galileo), regionalnego systemu nawigacji satelitarnej (EGNOS), systemu obserwacji Ziemi (Copernicus), systemu obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych uzupełnionego o parametry obserwacyjne związane z pogodą kosmiczną i obiektami bliskimi Ziemi (świadomość sytuacyjna w przestrzeni kosmicznej) oraz usług łączności satelitarnej (GOVSATCOM).
- (5) Technologie kosmiczne oraz dane i usługi związane z przestrzenią kosmiczną stały się niezbędne w codziennym życiu Europejczyków i odgrywają istotną rolę w zachowaniu wielu strategicznych interesów Unii i jej państw członkowskich. Ponadto, systemy i usługi związane z przestrzenią kosmiczną same są potencjalnymi celami ataków.
- (6) Wdrażanie, udostępnianie i użytkowanie każdego z komponentów Programu może skutkować potencjalnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa i podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich. Należy w związku z tym rozszerzyć zakres stosowania decyzji 2014/496/WPZiB, by objąć nim systemy i usługi ustanowione w ramach

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/496/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie aspektów wdrażania, działania i użytkowania europejskiego globalnego systemu nawigacji satelitarnej mających wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej i uchylająca wspólne działanie 2004/552/WPZiB (Dz.U. L 219 z 25.7.2014, s. 53).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (zob. s. 69 niniejszego Dziennika Urzędowego).

tych komponentów, które to systemy i usługi zostały określone jako istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa przez zajmujący się bezpieczeństwem skład komitetu ustanowionego na mocy art. 107 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/696 i z uwzględnieniem różnic między komponentami Programu, w szczególności w odniesieniu do uprawnień i kontroli państw członkowskich w odniesieniu do czujników, systemów lub innych zdolności mających znaczenie dla Programu.

- (7) Wyciągnięto wnioski z doświadczeń zdobytych podczas wdrażania decyzji 2014/496/WPZiB w ostatnich latach. Należy zatem odpowiednio dostosować procedurę operacyjną przewidzianą w decyzji 2014/496/WPZiB.
- (8) Informacje i wiedza fachowa dotyczące tego, czy wydarzenie związane z systemem lub usługą związanymi z przestrzenią kosmiczną stanowi zagrożenie dla Unii Europejskiej, państw członkowskich lub systemów i usług związanych z przestrzenią kosmiczną powinny być przekazywane Radzie i Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanemu dalej „Wysokim Przedstawicielem”) przez Agencję lub odpowiednią strukturę wyznaczoną, w stosownych przypadkach, do monitorowania bezpieczeństwa systemu utworzonego lub usługi świadczonej w ramach komponentu Programu na mocy ust. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/696 (zwaną dalej „wyznaczoną strukturą monitorującą bezpieczeństwo”) lub przez państwa członkowskie lub Komisję Europejską. Ponadto informacje takie mogą również pochodzić od państw trzecich.
- (9) Odpowiednie role Rady, Wysokiego Przedstawiciela, Agencji, wyznaczonej struktury monitorującej bezpieczeństwo oraz państw członkowskich powinny być wyjaśnione w ramach łańcucha odpowiedzialności operacyjnej, który ma zostać określony w celu reagowania na zagrożenia dla Unii, państw członkowskich lub któregośkolwiek z systemów i usług ustanowionych w ramach Programu.
- (10) Zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2021/696 Komisja ponosi ogólną odpowiedzialność za wdrożenie Programu, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa. Niniejsza decyzja powinna określić zakres odpowiedzialności Rady i Wysokiego Przedstawiciela, by oddalić zagrożenia wynikające z wdrażania, udostępniania i użytkowania systemów i usług związanych z przestrzenią kosmiczną lub w przypadku zagrożenia dla tych systemów lub usług.
- (11) W związku z tym podstawowe informacje o zagrożeniach są zawarte w oświadczeniach o szczególnych wymaganiach bezpieczeństwa systemu obejmujących główne ogólne zagrożenia, z którymi ma sobie radzić każdy komponent Programu, oraz w odpowiednich planach bezpieczeństwa systemu obejmujących rejestry zagrożeń dla bezpieczeństwa utworzone w procesach akredytacji bezpieczeństwa dla każdego komponentu. Te podstawowe informacje będą służyły jako punkty odniesienia w celu określenia zagrożeń, którymi konkretnie ma się zająć niniejsza decyzja, i ukończenia procedur operacyjnych niezbędnych do wdrożenia niniejszej decyzji.
- (12) W pilnych przypadkach może być konieczne podjęcie decyzji w przeciągu kilku godzin od otrzymania informacji o zagrożeniu. W przypadku gdy okoliczności nie pozwalają na przyjęcie decyzji przez Radę, by oddalić zagrożenie lub złagodzić poważną szkodę dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego, lub w przypadku zagrożenia dla systemów lub usług związanych z przestrzenią kosmiczną, Wysoki Przedstawiciel powinien być uprawniony do wydawania niezbędnych instrukcji tymczasowych. W takich okolicznościach należy niezwłocznie poinformować Radę i jak najszybciej dokonać przeglądu tymczasowych instrukcji.
- (13) Zgodnie z art. 34 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/696 Agencja, w ramach swoich kompetencji, powinna zapewnić funkcjonowanie centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo (GSMC) zgodnie z wymogami, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, i instrukcjami wypracowanymi w ramach zakresu stosowania niniejszej decyzji. Zgodnie z art. 79 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (UE) 2021/696 Dyrektor Wykonawczy Agencji powinien zapewnić, by Agencja, jako operator GSMC, była w stanie wykonywać instrukcje wydane na podstawie niniejszej decyzji.
- (14) Odpowiednie wyznaczone struktury monitorujące bezpieczeństwo powinny funkcjonować zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 34 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2021/696, i instrukcjami opracowanymi na podstawie niniejszej decyzji.

- (15) Ponadto decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE^(?) określa zasady, na jakich państwa członkowskie, Rada, Komisja, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, agencje unijne, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą uzyskać dostęp do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo. W szczególności zgodnie z art. 6 decyzji nr 1104/2011/UE GSMC stanowi interfejs operacyjny pomiędzy organami właściwymi w sprawach usługi publicznej o regulowanym dostępie, Radą i Wysokim Przedstawicielem oraz centrami kontroli,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza decyzja określa obowiązki, które mają być wykonywane przez Radę oraz Wysokiego Przedstawiciela:
 - a) aby oddalić zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego lub złagodzić poważną szkodę dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego wynikające z wdrażania, udostępniania i użytkowania utworzonych systemów lub świadczonych usług w ramach komponentów Unijnego programu kosmicznego (zwanego dalej „Programem”); lub
 - b) w przypadku zagrożenia dla działania dowolnego z tych systemów lub świadczenia tych usług.
2. Przy wdrażaniu niniejszej decyzji odpowiednio uwzględnia się różnice między komponentami Programu, w szczególności w odniesieniu do uprawnień i kontroli państw członkowskich w odniesieniu do czujników, systemów lub innych zdolności mających znaczenie dla Programu.

Artykuł 2

1. W przypadku takiego zagrożenia państwa członkowskie, Komisja, Agencja Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego (zwana dalej „Agencją”) lub struktura monitorująca bezpieczeństwo wyznaczona zgodnie z art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/696 (zwana dalej „wyznaczoną strukturą monitorującą bezpieczeństwo”), stosownie do okoliczności, niezwłocznie informują Wysokiego Przedstawiciela o wszystkich elementach, którymi dysponują, a które uznają za istotne.
2. Wysoki Przedstawiciel niezwłocznie informuje Radę o zagrożeniu oraz jego potencjalnym wpływie na bezpieczeństwo Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i na temat funkcjonowania danych systemów lub świadczenia danych usług.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Wysokiego Przedstawiciela, decyduje o niezbędnych instrukcjach dla Agencji lub dla wyznaczonej struktury monitorującej bezpieczeństwo, stosownie do przypadku.
2. Agencja lub odpowiednia wyznaczona struktura monitorująca bezpieczeństwo i Komisja zapewniają Wysokiemu Przedstawicielowi doradztwo w sprawie prawdopodobnego szerszego wpływu utworzenia systemów i świadczenia usług w ramach komponentów Programu zgodnie z instrukcjami, które Wysoki Przedstawiciel zamierza zaproponować Radzie zgodnie z ust. 1.
3. Wniosek Wysokiego Przedstawiciela, o którym mowa w ust. 1, obejmuje ocenę skutków proponowanych instrukcji.
4. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) przekazuje Radzie, w odpowiednich przypadkach, opinię na temat proponowanych instrukcji.

^(?) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz.U. L 287 z 4.11.2011, s. 1).

Artykuł 4

1. W przypadku gdy ze względu na pilność sytuacji wymagane jest podjęcie natychmiastowego działania, przed podjęciem przez Radę decyzji zgodnie z art. 3 ust. 1, upoważnia się Wysokiego Przedstawiciela do wydawania Agencji lub odpowiedniej wyznaczonej strukturze monitorującej bezpieczeństwo niezbędnych tymczasowych instrukcji. Wysoki Przedstawiciel może polecić Sekretarzowi Generalnemu Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, aby wydał w imieniu Wysokiego Przedstawiciela instrukcje Agencji lub odpowiedniej wyznaczonej strukturze monitorującej bezpieczeństwo.
2. Wysoki Przedstawiciel niezwłocznie informuje Radę i Komisję o wszelkich instrukcjach wydanych na podstawie ust. 1.
3. Rada możliwie jak najszybciej potwierdza, zmienia lub odwołuje tymczasowe instrukcje wydane przez Wysokiego Przedstawiciela.
4. Wysoki Przedstawiciel poddaje swoje tymczasowe instrukcje stałemu przeglądowi, w odpowiednich przypadkach zmienia je lub odwołuje, jeżeli nie ma już potrzeby niezwłocznych działań. W każdym przypadku instrukcje tymczasowe tracą ważność cztery tygodnie po ich wydaniu lub po przyjęciu przez Radę decyzji zgodnie z ust. 3.

Artykuł 5

1. W ciągu roku od stwierdzenia, na podstawie analizy ryzyka i zagrożeń przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696, przez komitet w składzie zajmującym się bezpieczeństwem ustanowionym na podstawie art. 107 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/696, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3 tego rozporządzenia, czy dany system utworzony lub dana usługa świadczona w ramach danego komponentu Programu lub oba są istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa, Wysoki Przedstawiciel opracowuje i przekłada KPiB niezbędne procedury operacyjne w celu praktycznego wdrożenia przepisów niniejszej decyzji w odniesieniu do danego systemu lub danej usługi lub ich obu. W tym celu Wysoki Przedstawiciel korzysta ze wsparcia ekspertów z państw członkowskich, Komisji, Agencji oraz odpowiedniej wyznaczonej struktury monitorowania bezpieczeństwa, stosownie do przypadku.
2. Procedury operacyjne, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować określone z góry instrukcje, które mają zostać wdrożone przez Agencję lub – w stosownym przypadku – odpowiednią wyznaczoną strukturą monitorującą bezpieczeństwo.
3. Procedury operacyjne są poddawane przeglądowi przez Wysokiego Przedstawiciela co najmniej co dwa lata, w szczególności w wyniku przeglądu zdobytych doświadczeń po corocznym procesie wdrażania niniejszej decyzji, lub na wniosek państwa członkowskiego i są przedkładane KPiB do zatwierdzenia.
4. Wysoki Przedstawiciel co najmniej raz w roku informuje KPiB o bieżących działaniach prowadzonych w celu praktycznego wdrożenia niniejszej decyzji.

Artykuł 6

1. Zgodnie z umowami międzynarodowymi zawartymi przez Unię lub Unię i jej państwa członkowskie, w tym z umowami przyznającymi dostęp do usługi publicznej o regulowanym dostępie na podstawie art. 3 ust. 5 decyzji nr 1104/2011/UE, Wysoki Przedstawiciel jest uprawniony do zawierania z państwami trzecimi uzgodnień administracyjnych dotyczących współpracy w celu wdrożenia niniejszej decyzji. Uzgodnienia takie podlegają zatwierdzeniu przez Radę stanowiącą jednomyślnie.
2. W przypadku gdy takie uzgodnienia wymagają dostępu do informacji niejawnych Unii, udostępnienie lub wymiana informacji niejawnych są zatwierdzane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami bezpieczeństwa.

Artykuł 7

Rada dokonuje przeglądu zasad i procedur określonych w niniejszej decyzji i w razie potrzeby dokonuje ich zmiany nie później niż po upływie 3 lat od jej wejścia w życie lub na wniosek państwa członkowskiego.

Artykuł 8

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia wdrożenia niniejszej decyzji w odpowiednich obszarach ich kompetencji, zgodnie między innymi z art. 34 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/696. W tym celu, by wspierać zarządzanie operacyjne w przypadku zagrożenia, państwa członkowskie ustanawiają co najmniej jeden punkt kontaktowy. Tymi punktami kontaktowymi mogą być osoby fizyczne lub prawne.

Artykuł 9

Niniejszym uchyla się decyzję 2014/496/WPZiB.

Procedury operacyjne opracowane na podstawie decyzji 2014/496/WPZiB odnośnie do systemu Galileo mają nadal zastosowanie do czasu ich aktualizacji na podstawie niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2021 r.

W imieniu Rady
A.P. ZACARIAS
Przewodniczący
